

[Stetter.]

Det er ejendommeligt at høre den socialdemokratiske ordfører stå her og sige, at dette forslag er det vigtigste skatteforslag, som fremkommer fra regeringen i denne samling. Skulle forslaget blive gennemført, vil man kun opnå at øge utilfredsheden med personbeskatnings-systemet, og utilfredsheden er stor nok i forvejen. Den konservative gruppe kan ikke støtte denne del af forslaget.

Derimod er vi positivt interesseret i det foreslåede princip om, at der bliver tilvejebragt skattemæssig ligestilling af ægtefæller, der driver erhvervsvirksomhed i fællesskab. Vi er ligeledes positivt indstillet over for forslaget om, at ægtefællerne normalt ikke hæfter for hinandens skat. Vedrørende disse to forslag kan vi tilslutte os ministerens argumentation.

Jeg skal slutte med at sige, at den konservative gruppe ønsker den størst mulige skattemæssige ligestilling mellem personer, der lever i ægteskab, og personer, der lever papirløst. Det er denne problemstilling, som interesserer os. Vi ønsker at fjerne merbeskatningen ved indgåelse af ægteskab, og vi ønsker at fjerne den nuværende skattemæssige forskelsbehandling af kvinden og manden, der indgår ægteskab. Enkelte af ordførerne taler her om, at det kun er kvinden, der diskrimineres, når hun indgår ægteskab, men manden, der indgår ægteskab, diskrimineres i lige så fuldt omfang. Ændringer med dette sigte vil styrke ægteskabet, og det går vi konservative ind for. Vi har peget på splittingsystemet, og der findes altså også andre regler, som kan anvendes.

Fru Ebba Strange har efter min mening ret. Ministerens forslag viser, at fællesformuen og dermed altså også fællesformueafkastet kan fordeles mellem ægtefællerne. Vi har altså foreslået splitting, det vil nok være det, der giver den rimeligste udvej. Men altså det, vi ønsker, det er ikke alene ligestilling mellem ægtefæller, det er ligestilling mellem ægtefæller og personer, der lever papirløst sammen. Vi håber meget, at der kan vindes tilslutning til gennemførelse af disse principper.

Jeg kan ikke opfatte forhandlingen her på anden måde, end at samtlige ordførere, bortset fra den socialdemokratiske, indtil nu har givet udtryk for, at det, de ønsker, ikke er ligestilling mellem ægtefæller, men det er ligestilling mellem de personer, der lever i ægteskab, og de personer, der lever papirløst sammen. Det er

jeg tilfreds med, og det er altså udgangspunktet for det. Jeg ved, at det kommer til at koste penge, men det er en helt nødvendig regel. Vi kan ikke fortsætte med, at manden og kvinden, der indgår ægteskab, bliver forskelsbehandlet i forhold til de personer, der lever papirløst sammen.

Jens Møller (KrF):

Dette lovforslag er vel et af de mærkeligste, jeg nogen sinde har læst.

Når man begynder med den nye § 4, der jo er det første i lovforslaget, står der: »Ægtefæller beskattes hver af deres indkomst og formue«. Og så spidser man jo ører, fordi dette med at få formuen delt, er noget af det, vi har kæmpet for længe, og som vi synes ville være en retfærdighedsgerning. Men når vi så kommer om til ændringerne til §§ 35 og 39, så ser vi, at man faktisk tager det hele tilbage igen, så der ikke bliver en tønddel ud af det.

Der kunne ellers nok være grund til at gøre noget ved denne uretfærdighed i formuebeskatningen og beskatningen af formueafkastet. Det er jo sådan, at hvis to lever sammen papirløst og de hver ejer 450.000 kr., så betaler de nul kroner i formueskat. Hvis de skulle være ledsindige nok til at gå hen og gifte sig, så vil der øjeblikkelig falde en formueskat på 4.000 kr. om året, samtidig med at afkastet ville blive beskattet betydelig højere, fordi det kom oven på den fælles indkomst.

Dette er en urimelighed og en uretfærdighed, og den må og skal rettes. Kristeligt folkeparti vil derfor meget gerne være med til en lovgivning, hvor man reelt deler formuen mellem ægtefællerne. Det kunne f. eks. gøres på den måde, at hvor der ikke direkte foreligger en ægtepagt eller indgås en ægtepagt ved ægteskabets indgåelse, dér deler man formuen fifty-fifty, og så beskatter man halvdelen hos hver af ægtefællerne. Men så skal det også beskattes hos dem, der ejer det, og ikke på en eller anden måde ved at lægge det sammen, det har jo intet med virkeligheden at gøre.

Vi ved godt, at dette vil give et provenutab, og det er jo en alvorlig ting netop i vore dage at snakke om provenutab, men vi ved jo også, at når vi nu kommer frem til den 16. alm. vurdering, så skal der ifølge almindelig skik herinde ske en regulering af bundfradraget i formueskatten, og det skal reguleres opad. Hvad var da mere rimeligt end at tage disse to ting sammen og så stille det spørgsmål: hvor stort